

НОВАЯ РАДА

№ 164.

Візтороз, 17 жовтня 1917 року.

У місті друкарські земстви
На 17 сторінці
На 1 рядку у 1 колонці . . . 40 коп.
на нижній ряда
Фондам, що щукавуть праці у столяр
школах викладані як з 3 рядка з 1
ряд., рут. за 1 ряд.

Квитки відкриті від 10—6 год.
дзв.

Ціни окремого 15 з.
№ у Києві
В провінції і
так ж в окремих 16 з.

№ 164.

B i d K o x m o p u.

Контора „Нової Ради“ повідомляє шановних передплатників, що дали це може висилати газети тим, хто плачив по старим розцінкам. Високі ціни на папір (за сім місяців—збільшення на 600%) примушують нас з 1-го листопада підвищити плату за газету до 4 карб. 25 коп. на місяць і прохати всіх старих передплатників хоч два останні місяці року доплатити ріжницю.

Отже нові передплатники мають прислати за 1 місяць 4 карб. 25 коп. за 2 м. 8 кар. 40 коп.

Старі передплатники, хто вносив з обрахунку.

1 карб. 60 коп. на місяць мають дослати 2 карб. 65 коп.
 2 " 30 " " " " " 1 карб. 95 коп.
 3 " 50 " " " " " — карб. 75 коп.

на листопад і грудень.
5 кар. 20 коп.
3 кар. 80 коп.
1 кар. 40 коп.

З 1-го листопада газета буде виходитися тільки по новій або доповненій платі.

Судові фортеці реакції та контр-революції.

справедливості, а політиці. Яка вже там пра да й справедливість, коли великорос може писати й звертатися до суду своєю мовою, а українець ні! Такому судові й вірити не можна, бо він або прист атнай на б к великоросів, або ж невільник політики. Так міркують і самі Судові Устави.

В мотивах до заведення їх ми читаемо, що вони в цілях „должного уваженія и довѣрія къ суду“, мають своїм завданням установити такий лад, щоб суд став судом „общества“ і щоб „соперничества между правительствомъ и обществомъ“ ніяк не було. А тепер українське демократичне суспільство (общество) каже своє, а суд робить наперекір т му, і суспільство каже цілком розумне й натуральне, що суд привадить ганебну принижуючу й поневолюючу політику русифікації, злонамірено витвореної царатом та централізмом для приниження й поневолення української народності. Французькі кодофікатори, як укладали всесвітно знаменитий Кодекс, то писали, що не люді існують для законів, а закони для людей, і це поклали в основу своєї славної праці. А у нас на Україні є судді, які з себе не однозначну великоруську масу, а сукупність різних народностей, і всі вони водною революції повинні бути рівними й однаково державними. Демократичні підстави життя, принципи рівності, братерства й свободи од таких судів в великій небезпеці. Всі народності волею революції тепер рівні й вільні, всі державні і немає пануючих, упривілейованих, нижчих і вищих, через те ѿ мови народностей всі однаково державні, вільні й рівні для вживання скрізь. Так зробила революція і кози суд віддержує старий поділ їх на державні й не державні, на пануючі й пригноблені, на упривілейовані й позбавлені прав, то сим самим він росхитує підвальні революції з її наслідками, нищить її і воскрешає старий лад царської деспотії, то б то веде справу реакції й контрреволюції. Сього терпіти ѹ попускати ніяк не можна.

не можна.
Сергій Шелухін.

11-111102

одного українофоба, бо в тих комісіях українців не було, а для українського народу і на українській землі, працювали чужі йому люди, які вже свою особою уявляють собою
но поставилися до української мови. Вони виявили, що в них є судді у яких притуплена політикою, егоїстична й не досить чутливі совість а в такою совістю суддя не може бути суддею.

ЦИНІЗМ.

Виборчу кампанію розпочато. Не тільки тим, що скінчилися всі терміни для подавання кандидатських списків і такі списки спрощі, які поза-

Але ж ті суди вчнилий незаконно. Де той зак.н., що казав би вважати великоруську чи, як звуть її, русську мову державною, пануючою, забороняв би інші мови їй дозволяв би суддям обращати яку б не було народність? Такого закону немає. Він був, він стояв в З ст. осн. зак., але ж ті закони революцією тепер скасовано. Тими законами установлювався в Росії самодержавний царський деспотичний лад. в них царя було обоготовлено, і 64 ст. величала його головою церкви, ними касувалася всяка одновіданість міністрів, в них і „руsskij языкъ“ величався державним, а народи Росії визнавалися не гражданами, а підданими холопами та ін. годі. Але ж ті закони революція покасувала й змела з царизмом вкупі і з усіма його наслідками, іх більше немає і не повинно бути в республіканській вільній Росії. В ній ні повинно бути ні тюрми народів, ні тюремщика народу, ні тюремщиків народностей. I от. ст. З установляла неодмінну обов'язковість в армії тільки московської мови, а тепер по всіх українських частях армії команда й діловодство ведуться українською мовою. Здається навіть такі фортеці русифікації, як губернські правління, бо тепер і вони видають колишні губернські відомості українською мовою. I коли суд спирається в

ків і так: спеси справді вже подано, а й іншими, посередніми, способами. Вже три дні напр. „Кіев. Мысль“ день-у-день містить статті про українські справи—де вже одно показує, що „Мальбургъ въ походѣ собрался“, і не жартома зібрається. Але ще більш симптоматично що-до початку виборчої кампанії те, як саме цей новітній Мальбург і на якого коня виліз, ідучи походом на українство. Маємо просто вже зразкову джигитовку: один по оконому виступають лицарі „Кіевской Мысли“—і з піднятими і спущеними забралами, і одовіщаючи своїмена і безименно,—і хвацько гардюють перед нами та грізно зброєю стукають. Все це показує, що бій має бути серйозний,—чи по ландарському, що ми зараз побачимо... Тільки, дивуючись на грізні маніпуляції з голови до п'ят у залізо закованих лицарів, чогось пригадається мені і настірено стукає в голову ніби зовсім недоречний мотив з іншої опери. „Флагъ поднять, ярмарка открыта“... Так, розпочався ярмарок, виборча конкуренція, боротьба за місця, боротьба —скажу одверто і просто—нечесна, і не що, як торговельні флаги тримають оті в залізо окуті лицарі. I дивовижне видовище справляють лицарські постаті з таким прозовим торговельним прапорцем у непохитних руках...

Першим, скажу так, прапорщиком на арені виборчого—мало не скажав:

Першим, скажу так, прапорщиком на арені виборчого—мало не сказав:

РИМ, 14. Ворог перейшов пограничну лінію між Монте-Кавіно та північною частиною долини Джурдія і намагається досягнути виходу в рівнину.

На фронти Карло змагання ворога простає, але атаки його відбиті. (П. А.)

Франко-англійський фронт.

ЛОНДОН, 14. Вчора ворог вів дві сильні атаки на захоплені нами землі: позиції. Атаки відбиті. Ми захопили бранців. Уночі ми беззастано фортифікувались, а потім знов посунулись на захід від Паскензаге і взяли 18 кулеметів. (П. А.)

З фронту.

Д. АРМІЯ, 15. Під час останнього відступання на рижському фронті, щимди знайшли засоби продуктів для населення, які лишалися на місцях та привезли мешканців переселитись у Курляндію. (П. А.)

Д. АРМІЯ, 15. 14 жовтня на південно-західному фронті біля села Іогост Зарічний німецький аероплан злісувався та весь у вогні впав на землю. Двох офіцерів взято у полон. (П. А.)

СТАВКА, 15. У приморському напрямі, на південний схід від Петерс-Капелле наше військо захопило скільких бранців німецьких. Ворожа артилерія обстрілювала ферму. В окрузі Амненгоф наші розвідчики мали сутичку з ворогом. (П. А.)

СТАВКА, 15. Комісарі сповіщають, що на румунському фронті ведеться гаряча проваганда миру при помочі літератури, переважно газет.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.

Товариші-робітники! Ваші брати в шанцах. Не йдіть на безумні заклики. Весь Петроград мусить бути спокійним. Неганюю треба призвати всіх на мірі погромів. Товариші-громадяни! В цей момент голос оборончої армії мусить бути для вас рішучим вимаганням, які мусите виконати, якщо вам дорогі батьківщина й революція!

Д. АРМІЯ, 15. Над центром Мінську з'явився ворожий аероплан. Могебе рідківна артилерія й він відстетів. На румунському фронті затишок відкрій вогонь артилерії. Супротивник братанням думе замінити частини, що забрали на італійські та салонікські фронти. Ті румунські полонені, що повернулися, говорять про те, що німці дуже жорстоко ставляться до полонених, розказуючи про карти на тіло й величезні смерті.

(П. А.)

Українізація чорноморського флоту.

СЕВАСТОПОЛЬ, 14. Місцева управа рада рішуче настоювати на українізації частини чорноморського флоту. (П. А.)

Японія і союзні держави.

Д. АРМІЯ, 15. Японський воєнний атаман у Румунії майор Токінек в бахачі надруковані в газеті «Ремані» сказав про роль Японії у війні та про те, що армія Японії давні прилашена до бою і сили її в розпорядженні великих європейських союзників. Мета Японії і мета союзників одна. (П. А.)

Установчі Збори.

ПЕТРОГРАД, 14. В Петрограді заявлено 18 списків кандидатів до У. З. в такому порядку: від с.-р.—Микотин, Пішечников і Загудний; кадети—Мілюков, Вінавер, Кутлер. Родичев, Набоков і Шингарбов; від селянської демократичної партії—Прокоров; большевіків—Ленін, Зінов'єв, Троцький, Каменев і Колонтай; соц-універсітетів—Постников і Троїцький; блока українських с.-д., українських с.-р. і об'єднаної евр. спл. партії—Гайдай, Гутман і Ткаченко; від ліги рівноправства жінок—Шишкина, Вайн, Кукова і Сфіменко; с.-р. оборонців—Челнов, Камков-Кап, Шрейдер-сан і Спиріонова; міг розвитку народу—Брафман; р.-д. партії—Ефімов, Славинський і Бариников; об'єднані православні, парапії—свящ. Нікітін, проф. Прокоров і митрополіт Вениамін; жіночого союзу допомоги отчизні Кекуатова і Шабанова; незалежної сили роб. салд. і селян—Сасенко і Проффов; селян-демократів—Рапіонець; менш. інтернац.—Мартов, Ерманський і Коган; «Единство”—Засуліч, Каганяків і Ортодокс. Списка большевів, складено неправильно, поки що не затверджені.

З фактів петроградської виборчої кампанії можна зазначити розподіл меншевіків і с.-р., що ведуть два списки. Основний пункт розходження—відношення до оборони. Різні партії її організації відповідають інструкторськими курсами для передвиборчої боротьби в пресі і на мітінгах. Звертає увагу відсутність блоків. (П. А.)

СТАВКА, 15. Комісарі сповіщають, що на румунському фронті ведеться гаряча проваганда миру при помочі літератури, переважно газет.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.

Друкуються тенденційні офіційні повідомлення про успіхи центральних держав та безлади й недачі союзників. Однаке становище на фронті не таке безнадійне. Лезергирство зменшилось. Молоде офіцерство знов взялося за культурно-просвітницьку роботу в армії. (П. А.)

Вісти з армії.

Д. АРМІЯ, 16. Виконавчий комітет садлатських депутатів дівадцятої армії звернувся до петроградської ради депутатів й центрального виконавчого комітету ради військових організацій з телеграмою, в якій повідомляє, що з Петрограду йдуть трівожні звістки про те, що готуються вуличні виступи, які мають на меті захопити владу й зробити по-громи.

Між тим армії стоять перед можливістю нового німецького удара й чекають від країн хлібу, озброєння людей. В цей момент всікі повстаний непорядок громадської війни в тилу с зрада, яку неодмінно використає німецька провокація. Виконавчий комітет ради депутатів дівадцятої армії всьому революційному Петрограду заявляє, що цей виступ буде ударом в спину армії, її вимагає воїнським визволенням зі рукного салдана, робітника й громадянинів одмовиться об усіх виступах діячами. «Товариші-салдані! Ні один з вас не познайти виходи на вулицю для тих, що дружили з вчинків. Всякий, хто піддається провокації й вийде на вулицю, здати ділу волі й продать армію, що бореться в шанцах.</p